μᾶς δίνει μὲ τὴν ἀπάντησί της τὴν τέλεια εἰκόνα τῆς συζυγικῆς εὐτυχίας, ὅπως τὴν βλέπει, τὴν φαντάζεται καὶ τὴν ποθεῖ ἡ ἰδια. Ἰδοὺ ἡ ὡραία πράγματι ἐπιστολή της :

«...Μεσημέρι' ντυμένη μὲ μιὰ ἁπλῆ ρόμπα σίκ, ἐλαφρὰ μακιγιαρισμένη, ἐπιτηρεῖ τὸ τραπέζι. Ὅλα εἶνε ἐν τάξει. Τὸ φαΐ καλό, παντοῦ καθαρά, σ' ἕνα ἀνθογυάλι λίγα δροσερὰ λουλούδια, ποὺ δίνουν μιὰ ὤμορφη ὄψι.

Σὲ λίγο ἡ πόρτα κτυπᾶ. Εἶνε ἐκεῖνος.

Τῆς δίνει ἕνα σφιχτὸ ἀγκάλιασμα καὶ τὸ καθημερινὸ φιλί, ποὺ μαρτυρεῖ τὴ χαρά, σὰν ὁ ἕνας βρίσκει τὸν ἄλλον...

Ἡ μικρὴ ὑπηρέτρια μπαίνει καὶ βγαίνει στὴν τραπεζαρία. Καθισμένοι στὸ τραπέζι τώρα, κυττάζονται γλυκά. Τὴν βρίσκει τὴν πιὸ ὤμορφη γυναῖκα τοῦ κόσμου, τὴν πιὸ καλή, τὸν πιὸ τέλειο τύπο τοῦ φύλου της, καθὼς ἐκείνη μὲ στοργὴ μητέρας τοῦ ἀπευθύνει χίλιες-δυὸ ἐρωτήσεις, χωρὶς νὰ τὸν κουράση, γιὰ νὰ μάθη πῶς πᾶνε ἡ δουλειές του, πῶς πέρασε, γιὰ νὰ ξέρη καὶ τὴν πιὸ μικρὴ λεπτομέρεια τῆς ζωῆς του, ἔξω ἀπὸ τὸ μικρό της διαμέρισμα, τὸ στολισμένο μὲ γοῦστο, ποὺ φανερώνει τὸ μέτριο χρῆμα καὶ τὸ ὁποῖο ὀνομάζουν παράδεισο...

Τέλεια εἰκόνα εὐτυχίας. Λὲς κι' ἡ Μοῖρα δὲν ἄρπαξε τυχαῖα ἀπ' τὸ σωρὸ τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ φτιάξη αὐτὸ τὸ ζευγάρι. Ψηλός, καλοφτιαγμένος ἐκεῖνος, μὲ τὰ μαῦρα του μαλλιὰ καὶ τὰ ζωηρά του μάτια, σοῦ κάνει τὴν ἐντύπωσι τοῦ ἀνδρὸς ποὺ εἶνε κύριος τῆς ζωῆς. Εἶνε ὁ τύπος ποὺ τοῦ ἀρέσει τὸ μέτριο χρῆμα, ποὺ παρέχει μιὰ ζωὴ εὐχάριστη, μιὰ καλὴ δουλειά, ἕνα ἄνετο μικρὸ σπίτι, μιὰ γυναῖκα ποὺ τὴν διάλεξε στὰ 28 του χρόνια, ἀφοῦ γλέντησε τὴ ζωὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη της μεριά.

Μιὰ γυναῖκα, ποὺ τὴ διάλεξε μέσα σὲ τόσες ἄλλες, γιὰ νὰ γίνουν κι' οἱ δυὸ τέλεια εὐτυχισμένοι. Ξέρει πῶς στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς του, θὰ τοῦ χρησιμεύση γιὰ μητέρα, μὲ τὰ παρήγορά της λόγια, μὰ καὶ ὡς συνέταιρος, γιὰ νὰ συμμερισθῆ τὶς στενοχώριες του καὶ νὰ τὸν βοηθήση ὅσο μπορεῖ. Τὴν ἔχει φίλο, ἀδελφή, ἐρωμένη, γυναῖκα.

Τὴν μεταχειρίζεται σὰν μιὰ εὔθραυστη κούκλα, ποὺ ἔχει ἀνάγκη νὰ τὴν ὁδηγῆ στὴ ζωή, νὰ τὴν χαλιναγωγῆ. Ξέρει νὰ εἶνε ὁ ἀπόλυτος κύριός της, ποὺ πρέπει νὰ τὸν ἀγαπᾶ, νὰ τὸν σέβεται, μὰ συγχρόνως τῆς δίνει τὴν ἀξία ποὺ τῆς πρέπει, ἀνεβάζοντάς την στὸ πλευρό του μπρὸς στὴν κοινωνία.

Εἰσχωρεῖ στὴν ψυχή της καὶ τῆς συγχωρεῖ τ' ἀνθρώπινα ἐλαττώματά της. Περιμένει μὲ λαχτάρα νὰ τὸν κάνη μιὰ μέρα καὶ εὐτυχισμένο ὡς πατέρα.

Μὲ μιὰ λέξι, εἶνε ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει πεῖρα τῆς ζωῆς, ποὺ ξέρει νὰ ἐκτιμήση ὅ,τι τοῦ δίνουν καὶ νὰ γεμίση τὴ ζωή του μὲ πιότερες εὐτυχισμένες στιγμές, ὅμοιες μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ μεσημεριανοῦ φαγητοῦ....

. . . . . .

Νά, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», πῶς φαντάζομαι τὸν ἄνθρωπο, ποὺ θὰ ἑνώσω τὴν τύχη μου μαζύ του, γιὰ νὰ μὲ κάνη εὐτυχισμένη.

Γιατί δὲν θἄναι ἀπὸ τοὺς μοντέρνους νεαρούς, ἀλλὰ θὰ ἔχη γαλουχηθῆ μὲ τὶς ἴδιες ἰδέες, ὅπως καὶ οἱ γονεῖς μας.

Γιατί θὰ μπορέση νὰ δημιουργήση, μέσ' στὴ σαπίλα τῆς σημερινῆς κοινωνίας, μιὰ οἰκογένεια.

Γιατί μ' ἕναν τέτοιο σύζυγο καὶ μιὰ κοπέλλα ποὺ θὰ ἔχη συναίσθησι τῆς θέσεώς της ὡς γυναίκα, ἡ ζωὴ θὰ περάση δίχως ποτὲ νὰ σκεφθοῦν τὴ λέξι «διαζύγιο», τὴν τόσο μοντέρνα στὴν ἐποχή μας.

Μὲ ἀγάπη

Παλλὰς Ἀθηνᾶ

Ἡ δεσποινὶς Μαρουσὼ Δαμίγου (Ἐνταῦθα), μᾶς γράφει :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

Μᾶς ἐρωτᾶς ποιὸς εἶνε κατὰ τὴ γνώμη μας ὁ πιὸ ἰδεώδης σύζυγος, ποιὸς εἶνε ὁ πιὸ εὐτυχισμένος γάμος καὶ γιατί. Λοιπόν, κατὰ τὴ γνώμη μου, ἰδανικὸς σύζυγος θὰ ἦτο ἕνας νέος μορφωμένος, ἔξυπνος, εὐγενής, σοβαρός, εἰλικρινής, δραστήριος, νὰ ἔχη μιὰ καλὴν ἐργασίαν καὶ νὰ εἶνε οὔτε πολὺ ὡραῖος, οὔτε πολὺ ἀσχημος. Γιὰ νὰ εἶνε ὅμως ὁ γάμος εὐτυχισμένος, πρέπει καὶ ἡ νέα ν' ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλ' αὐτά, νὰ συμφωνοῦν ἀπολύτως οἱ χαρακτῆρες των καὶ νὰ ἀλληλαγαπῶνται. Γιατί ὅταν οἱ χαρακτῆρες των δὲν συμφωνοῦν, καὶ ἄγγελοι νὰ εἶνε καὶ οἱ δυὸ καὶ προικισμένοι μὲ ὅλα τὰ καλὰ χαρίσματα, δὲν θὰ εὐτυχίσουν ποτέ.

Μ' ἐκτίμησι κι' ἀγάπη. Μαρουσὼ Δαμίγου

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἐνδιαφέρουσες ἀπαντήσεις.

ΗΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Ὅπως εἰς σειρὰν φύλλων ἐγράψαμε, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστριῶν μας στὸ ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτου» : «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;», θὰ βραβευθοῦν ἡ πέντε ἐπιτυχέστερες. Ἡ 1η ἐπιτυχὴς ἀπάντησις θὰ πάρη ὡς βραβεῖο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Εὐρωπαϊκό), ἀξίας 400 δραχμῶν, καὶ τὸ δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν, στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ, ἀξίας 175 δραχμῶν καὶ ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΛΙ, ἐκ τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Εὐρωπαϊκῆς), ἀξίας 150 δραχμῶν. Ἡ 4η θὰ δικαιοῦται ἐπίσης ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεὰν στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ.Χαμαράκη.Καὶ ἡ 5η θὰ πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή. Ἐπίσης θὰ δημοσιευθοῦν ἡ φωτογραφίες τῶν Δίδων ποὺ θὰ βραβευθοῦν.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὰς ἀγαπητὰς ἀναγνωστρίας μας ὅπως ἀπαντοῦν σαφῶς, ὄχι πολὺ ἐκτενῶς, καὶ ὅπως καθαρογράφουν. Τέλος, τὰς παρακαλοῦμεν ὅπως σημειώνουν στὴ γωνία τοῦ φακέλλου τῆς ἀπαντήσεώς των τὴ λέξι «ΚΑΜΠΑΝΙΑ».

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Σύμφωνα μὲ μιὰ πρωτότυπη στατιστική, κάθε χρόνο οἱ Ἄγγλοι τοποθετοῦν 200.000 κανούρια δόντια, βγάζοντας ἄλλα τόσα χαλασμένα.

—Οἱ ὀδοντοϊατροὶ μάλιστα ὑπολογίζουν ὅτι εἰς ἡλικίαν τριάντα χρόνων, σὲ κάθε τρεῖς ἀνθρώπους ὁ ἕνας ἔχει 1—5 ψεύτικα δόντια.

—Εἰς ἡλικίαν 50 χρόνων πάλι, μεταξὺ τριῶν ἀνθρώπων, οἱ δυὸ ἔχουν ἀρκετὰ ψεύτικα δόντια.

—Ἕνας ὑπνοβάτης ἔπεσε πρὸ ἡμερῶν ἀπὸ τὸ μπαλκόνι του, στὴν Ἀθήνα, καὶ τραυματίστηκε σοβαρῶς. Ἰδού, σχετικῶς, τί συνέβη τελευταίως στὸ Λονδῖνο :

—Ἕνας Λονδρέζος πόλισμαν, τὴν ὥρα τῆς ὑπηρεσίας του, εἶδε νὰ περνᾶ τὴ γέφυρα τοῦ Ταμέσεως ἕνας ποδηλάτης μὲ τὰ νυχτικά του.

—Ὁ πόλισμαν παραξενεύτηκε, φυσικά, πλησίασε τὸν ποδηλάτη καὶ τοῦ ζήτησε ἐξηγήσεις γιὰ τὴν περίεργη ἐμφάνισί του, μέρα - μεσημέρι, στοὺς δρόμους.

—Μὲ τὴν πρώτη ὅμως ἐρώτησι, ποὺ τοῦκανε ὁ πόλισμαν, ὁ ποδηλάτης....ξύπνησε κι' ἔπεσε κάτω ἀπὸ τὸ ποδήλατό του.

—Ἀργότερα, στὸ τμῆμα, ὅπου τὸν ὁδήγησαν, ἐξακριβώθηκε ὅτι ὁ ποδηλάτης αὐτὸς ἦταν ὑπνοβάτης.

—Ἔτσι δέ, ὑπνοβατῶν, εἶχε ξεκινήσει πάνω στὸ ποδήλατό του ἀπὸ τὸ Τσάλφοντ κ' εἶχε φτάσει στὸ Λονδῖνο, διατρέξας ἀπόστασιν 17 μιλλίων !

—Μιὰ φάλαινα, ὅταν εἶνε στὰ κέφια της, διανύει ἀπόστασιν πέντε μιλλίων τὴν ὥρα.

—Ἡ λέξις «μανικιούρ» παράγεται ἀπὸ τὶς δυὸ Λατινικὲς λέξεις, ἡ ὁποῖες σημαίνουν «χέρι» καὶ «περιποίησις».

—Ἡ μυῖγες ποὺ ζοῦν καὶ πετοῦν μέσα στὰ σπίτια, ἂν πετοῦσαν πρὸς ὡρισμένη κατεύθυνσι, θὰ μποροῦσαν νὰ διανύσουν σὲ 24 ὧρες ἀπόστασι 5—6 μιλλίων

—Γιὰ τὴν ἀκριβεια αὐτοῦ τοῦ πειράματος χρειάσθηκαν 234.000 μυῖγες.

—Στὶς Ἰνδίες συνέβη τὸ ἑξῆς καταπληκτικό :

—Δυὸ νεαροὶ παρίαι (ἀπόβλητοι τῆς κοινωνίας), ἐμπιστεύθηκαν ἀπὸ τοὺς ἄλλους Ἰνδοὺς νὰ κατεβοῦν σ' ἕνα πηγάδι καὶ νὰ σώσουν ἕνα κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον εἶχε πέσει μέσα καὶ κινδύνευνε ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ νὰ πνιγῆ.

—«Καλύτερα νὰ πνιγῆ τὸ κορίτσι, τοὺς εἶπαν, παρὰ νὰ λερώσετε τὸ νερό, σεῖς, οἱ διωγμένοι μακρὰ ἀπὸ τὸν κόσμο...».

—Ἔτσι, τὸ κορίτσι πνίγηκε, γιὰ νὰ μὴ ἐγγίσουν τὸ νερὸ οἱ δυὸ δυστυχεῖς παρίαι.

—Στὶς κορυφὲς τῶν ὀρέων Πάμιρ, εἰς ὕψος 12.000 ποδῶν, ἀνεκαλύφθη μέσα σὲ μιὰ ἀπομακρισμένη περιοχή, τὴν ὁποίαν οἱ Ἰνδοὶ ὀνομάζουν «Ἡ Στέγη τοῦ Κόσμου», μιὰ λίμνη, γεμάτη ἀπὸ λογῆς - λογῆς ψάρια.

—Ὡς σήμερα οἱ φυσιοδίφαι ἐπίστευαν ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ ζήσουν τὰ ψάρια σὲ ὕψος μεγαλύτερο τῶν 5.000 ποδῶν.

—Νὰ ὅμως ποὺ ἡ φύσις τοὺς διαψεύδει.

—Ὁ μίστερ Τζέϊμς Μποῦρνες, ἀπ' τὸ Σικάγο, παράγγειλε τελευταῖα σ' ἕνα εἰδικὸ κατάστημα νὰ τοῦ στείλουν σπίτι του μιὰ κούνια γιὰ τὸ παιδί, τὸ ὁποῖον περιμένει ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα νὰ γεννήση ἡ γυναίκα του. Ὁ ὑπάλληλος ὅμως τοῦ καταστήματος ἔκανε λάθος καὶ τοῦστειλε δυὸ κούνιες.

—Καὶ τὴν ἄλλη μέρα.....ἡ κυρία Μποῦρνες γεννοῦσε....δίδυμα !...

—Τὸ παρακάτω καταπληκτικὸ περιστατικὸ συνέβη τελευταίως στὸ Βράτζ τῆς Γιουγκοσλαυΐας :

—Ἕνας κτηνοτρόφος, ὀνομαζόμενος Σέκριτς, ἐνῶ εἶχε πάνω ἀπὸ σαράντα ἀγελάδες, ὅλες εὐτραφέστατες καὶ ὑγιέστατες, ὅταν τὶς ὥρμεγε κάθε πρωΐ, δὲν τοῦ ἔδιναν, ὅλες μαζύ, οὔτε μιὰ ὀκᾶ γάλα.

—Τί συνέβαινε, λοιπόν ;

—Ὁ κτηνοτρόφος παραφύλαξε τὴ νύχτα κι' ἀνεκάλυψε ὅτι τὸ γάλα τὸ...βύζαιναν τὰ φείδια, τὴν ὥρα ποὺ ἡ ἀγελάδες κοιμόντουσαν ξαπλωμένες κι' ἀνύποπτες στὸ χλωρὸ γρασίδι !...